

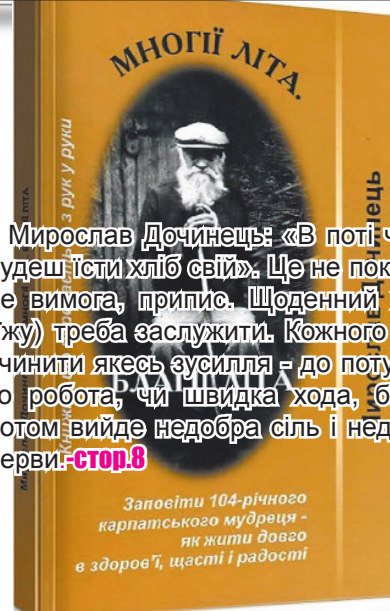
...Не могли залишитись осторонь від біди, яку спричинили вороги на Херсонщині, тому ми надали саме те, що людям найбільше потрібно сьогодні – м'ясні консерви та бутельовану воду. Готові підтримати земляків усіма можливими способами та будемо продовжувати це робити й надалі..

...стор.4

Починаючи із січня цього року будівельний підрозділ виконав величезну роботу і нині ФАП урочисто зустрічає своїх перших відвідувачів і гостей...- стор.2

На щастя П'ятчок добре розуміє дитячі потреби, тож він повів нас поласувати піцою бургерами, паніні, кока-колою і заїсти все це варениками!.. А вже по обіді ми зустріли веселкову дівчинку із бульбашковим шоу, різноманітними іграми та змаганнями...- стор.4-5

Мирослав Дочинець: «В поті чола будеш їсти хліб свій». Це не покара, це вимога, припис. Щоденний хліб (їжу) треба заслужити. Кожного дня вчинити якесь зусилля – до поту. Чи то робота, чи швидка хода, біг. З потім вийде недобра сіль і недобрі нерви!-стор.8

Виробник і пайовик: щоб зв'язок між нас не зник!

ПЕРЕВЕСЛО

Міжрайонний інформаційний бюлетень Групи компаній «Нива Переяславщини» №7(37) від 1 липня 2023 року

ПРАЦЮЄТЬСЯ ЛЕГКО, КОЛИ КОМАНДА ПРОФЕСІЙНА

Там, де ставку зробили саме на це, неодмінно буде успіх.

Такий принцип покладено в основу стратегії діяльності компанії «Нива Переяславщини». І саме ним керується головний інженер «Переяславського ЕКХП» Віталій Миколайович Барабаш. Сказати,

що він знає підприємство, як свої п'ять пальців, означає, - не сказати нічого, бо 1 липня цього року виповнюється 38 років з того часу, як він працює на ньому. У його трудовій біографії значиться всього одне підприємство – ЕКХП.

Читайте на 3-й стор.

#25РАЗОМЗНИВОЮ

стор.2

стор. 3

КОРОТКИМ РЯДКОМ

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ НАДАСТЬ 33 МЛН ДОЛАРІВ НА РЕКОНСТРУКЦІЮ МОСТІВ У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Уряд Великої Британії надає позику в розмірі 33 млн доларів на ремонт мостів під Києвом. Про це стало відомо з сайту Уряду Великобританії, яка виступить поручителем по цьому кредиту.

Як повідомляють, кошти у сумі 26,3 млн фунтів стерлінгів (понад 33 млн доларів) надасть американський банк Citi. Про це було оголошено на Конференції з відбудови України, яка відбувалася в Лондоні.

За цю суму планують відновити 6 мостів у Київській області. Уточнюється, що гарантії Експортно-кредитного агентства Великобританії (UK Export Finance, UKEF) є частиною невоєнної допомоги на суму понад 4,7 млрд фунтів стерлінгів, яку Великобританія надала Україні, зазначила міністр бізнесу та торгівлі Нусрат Гані (Nusrat Ghani).

ВЖЕ ПОНАД 900 ГРОМАДЯН ПРАВООХОРОНЦЯМИ РОЗШУКАНІ

6 000 підозрюваних і 900 розшуканих: Андрій Небитов звітує про викриття ухлянтів від мобілізації на Київщині

Станом на 23 червня до поліції надійшло 6 000 повідомлень по особам, що на думку територіальних центрів комплектування, ухляються від явки до військомату. Про це очільник Поліції Київської області повідомив в етері Національного телемарафону.

«Вже понад 900 громадян правоохоронцями розшукані. За уникнення прибуття до територіальних військоматів законом передбачена адміністративна відповідальність за ст. 210 та ст. 210-1 КУпАП», – ідеться в повідомленні.

РОСІЯ ЗАВЕРШИЛА ПІДГОТОВКУ ДО ТЕРАКТУ НА ЗАПОРІЗЬКІЙ АТОМНІЙ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ

«Ніколи ситуація не була такою серйозною, як зараз»: росія підготувала теракт на ЗАЕС — розвідка

росія завершила підготовку до теракту на Запорізькій атомній електростанції, аби зупинити наступальну операцію України та заморозити лінію фронту. Про це в інтерв'ю британському виданню The New Statement заявив начальник Головного управління розвідки Міністерства оборони України генерал-майор Кирило Буданов.

За його словами, ядерні реактори без охолодження можуть розплавитись за період від 10 годин до 14 днів.

До аварії на ЗАЕС також може призвести підвищення росіянами напруги на лініях електропостачання до станції.

«[План теракту на ЗАЕС] повністю розроблений та затверджений. Для прискорення катастрофи вони можуть використати технічні засоби», – зазначив Кирило Буданов.

Керівник ГУР МО України нагадав про мінування російськими військами ставка-охолоджувача ЗАЕС.

«НИВА» ДОПОМАГАЄ СІЛЬСЬКІЙ МЕДИЦИНІ ЯБЛУНЕВОГО

Медицина завжди особливо шанована галузь, тим паче на селі. Сільський лікар – то перший порадник, і багаторічний помічник, і швидка допомога, і добрий друг не одного покоління родини. А от коли медика на селі немає, тоді для людей виникає справжня проблема. Не секрет, що населення, особливо сільське, стрімко старішає, тому наявність лікаря, це ще і моральний фактор – впевненість, що у разі потреби допомога буде обов'язково...

Тривалий час такої впевненості жителів Яблунівського старостату не було, бо медичний заклад села не працював, а приміщення було у поганому стані. Але все змінилося майже півроку тому, коли до Групи компаній звернувся староста села *Володимир Волков* із проханням взяти на себе капітальне переоснащення приміщення ФАПу.

Левову долю коштів на будівельні матеріали виділено із бюджету Березанської громади у сумі 470 тисяч гривень, підтримали коштами також і землевласники, які працюють на території Яблуневого: УІФК АГРО та Баришівська зернова компанія. А от усі будівельні роботи із капітального ремонту приміщення взяла на себе «Нива Переяславщини».

Адже усім відомо, що виконання робіт обходиться десь у таку саму суму, як і вартість матеріалів, тому аби знайти вихід із ситуації, староста і звернувся до компанії. Починаючи із січня цього року будівельний підрозділ виконав величезну роботу і нині ФАП урочисто зустрічає своїх перших відвідувачів і гостей.

Відкриття медичного закладу у час повномасштабного вторгнення, коли новинні стрічки переповнені повідомленнями про руйнування, – неабияка подія, тому тут зібралися і мешканці села, і медична спільнота, і представники місцевого

самоврядування, і спонсори.

Вітаючи присутніх зі святом, власник Групи компаній «Нива Переяславщини», *Олександр Мосціпан* зазначив: «Нині немає більшого бажання для кожного українця, аніж перемога. Нині ми єдині, як ніколи, тому не допомогти селу Яблуневе ми не могли. І якщо наша допомога слугуватиме покращенню якості життя, і люди, які будуть приходити до медиків, отримають тут допомогу, матимуть потрібні ліки, то їм буде легше пережити цей час, для цього ми і старалися. Перемоги нам і всім доброго здоров'я!».

Право перерізати символічну стрічку у оновленому закладі також отримали спонсори та майбутні власники – лікарі.

Нині приміщення просто не впізнати. Із сумного

Велике
серце, як
океан, ніколи
не замерзає

неприглядного воно перетворилося у ошатний і комфортний медичний заклад, що відповідає сучасним вимогам.

Будівельники змінили буквально все: облаштували водогін та водовідведення. Тепер система автономна, водопровідні труби розвели по всьому приміщенню, встановили лічильник, облаштували септик. Замінили усі вікна та двері. З нуля провели електрику, змінили функціональне призначення кімнат, зірвали старі підлоги і постелили нові, відремонтували та пофарбували стіни, усі потрібні приміщення облицювали

плиткою, влаштували сантехнічні приміщення, повністю переробили опалення.

Тепер приміщення чекає сімейного лікаря, а поки що Березанська громада налагодить тут прийом лікарів із інших населених пунктів. Але уже із завтрашнього дня запрацює аптека. Усе необхідне обладнання та медикаменти уже наявні. Тут кімнати для сімейного лікаря, педіатра. Є також в ідремонтований за усіма вимогами кабінет стоматолога, залишилося лише придбати обладнання та знайти спеціаліста.

Оновлений ФАП дуже сподобався відвідувачам, тому навіть найменші мешканці усміхаються.

Щиро бажаємо медичному закладу довгого і щасливого мирного життя, а всім медикам напередодні професійного свята – гарної, легкої роботи і вдячних пацієнтів.

Місце мало бути на цілині, на «спокійній» землі, зі зручним під'їздом до садиби. Вхідні двері повинні дивитись на схід, на цьому місці раніше не повинні були жити нехороші люди. А починати будівництво не слід у понеділок чи середу. Усіх цих обов'язкових умов було дотримано, коли Група компаній «Нива Переяславщини» розпочинала зведення будинків для співробітників компанії – внутрішньо переміщених осіб. Можливо саме через це так злагоджено і добре працюють будівельники.

І ще одна обов'язкова прикмета, якої дотримуються будівничі – по закінченню основних будівельних робіт на гребені даху ставили хрест, колоски збіжжя та букет квітів – це й була «квітка». Вивершення хати «квіткою» було своєрідним сигналом до того, що господареві слід розраховуватися з майстром, а господарині – накривати стіл. Таких квіток могло бути кілька, по закінченню одного з основних видів робіт. На будівельному майданчику компанії ми якраз і потрапили на один з основних етапів роботи – «квітку» з нагоди завершення зведення стін, значить будинок змуруваний!

Але то раніше, цей етап був майже завершальним, нині до закінчення ще далеко, тому саме про це спілкуємось із виконробом *Богданом Кучеренком* та майстром дільниці *Олександром Мальцевим*. Крайній раз ми були на будівництві у січні, нині усе виглядає зовсім

Будівництво завжди було оточено сотнями ритуалів та правил. Для наших предків – це чи не основна подія у родині. Хату ніколи не ставили абияк. До цього підходили ґрунтовно, бо садиба повинна була слугувати не одному поколінню родини. Тому усе, починаючи від місця будівництва і завершуючи вхідчинами, – мало відповідати правилам...

«КВІТКА» ВІД МУЛЯРІВ

інакше.

«За цей час багато чого змінилося. Звичайно, ми працюємо за проектом, саме тому стіни у будівельному вагончику обвішані ними. Зараз зроблено практично повністю коробку першого будинку. До будівництва підходимо серйозно, тут забиті палі, залито фундамент – монолітний бетон, зробили периметр із монолітних блоків. Нині саме на цій стадії другий ґуртожиток.

Всередині підвалу зробили цегляну кладку, обрамили монолітним поясом, щоб конструкція була міцною.

Тут вже зроблено все, навіть малярні роботи. Саме

тут прокладені усі інженерні комунікації: вода, світло, біоочистка води, теплотраса, звідси усе розійдеться по поверхнях. Тут містяться кімнати, які за вимогами будуть використані під укріття. Їх ми підсилили додатково металевими швелерами. Тут передбачено два виходи. Поклали плити перекриття. Нині уже виклали третій поверх і тим самим повністю завершили цегляну кладку будинку. Саме на ознаменування цього і виставлена будівельна «квітка». Разом із цією будівлею зводили й котельню та приміщення для зберігання пелет, бо котельня буде на

пелетах.

У самому приміщенні поставили вікна. Відповідно до вимог безбар'єрності обладнано пологий пандус та санітарне приміщення на першому поверсі для мало мобільних мешканців будинку. Тут враховано і розмір дверей, і можливість під'їхати на візку.

На першому поверсі усі сантехнічні роботи проведені, на кухні та в санвузлах встановлена тепла підлога, зараз фінішна стадія шпаклювання стін, потім буде плитка у коридорах та кухнях. Кімнати будуть дуже теплими, бо всі вимоги енергоощадності враховані, а фасад уже розпочали утеплювати 15 сантиметровим утеплювачем.

Другий поверх тинкуються і готується під фарбування, стелі будуть гіпсокартонні. Вікна уже є по всьому будинку, встановлені підвіконня і робляться відкоси. А от на третьому поверсі роботи тільки починається. Паралельно будується вхідна група», - так про стан робіт на будівництві

ПРАЦЮЄТЬСЯ ЛЕГКО, КОЛИ КОМАНДА ПРОФЕСІЙНА

Він прийшов сюди на роботу ще у 17 років слюсарем-ремонтником, відразу після закінчення школи. Потім навчався в Одесі, звідки пішов на три роки в армію на Балтійський флот. Про свій «морський» досвід він може розповідати годинами, бо були за цей час і цікаві історії, і участь у подіях значущих і вагомих. Мабуть, саме звідси його уважність до деталей, бажання розібратися в усьому до дрібниць, які не раз допомагали у роботі.

Як одна мить промайнув 31 рік роботи інженером-механіком та головним інженером ЕКХП.

За цей час підприємство стало зовсім іншим, технічно оснащеним, змінилися цехи й устаткування, незмінним залишилося лише ставлення

Навіть найкращий керівник не здатен самотужки підняти велике підприємство та привести його до успіху. Успіх досягається командною роботою, високим професіоналізмом та мудрим керівництвом, умінням ватажка повести за собою людей. А ще – уважним ставленням до кожного і створенням умов для максимальної реалізації працівника...

головного інженера до виконуваної роботи, - таке ж саме уважне та відповідальне, та ще уміння ґуртувати навколо себе команду професіоналів і знаходити до кожного свій ключик.

Його важко застати у кабінеті, він завжди на виробництві: тут кипить робота, бо майстерня ЕКХП ремонтує все і для всіх. Та і взагалі у всього, що на території Переяславського виробничого майданчика: елеваторів, під'їзних колій, котельень, м'ясопереробного цеху, очисних споруд та нового заводу із рендерингу з усім його

устаткуванням, – один головний інженер. За час його роботи підприємство не впізнати. Ставши акціонером «Переяславського ЕКХП», «Нива» змінила його докорінно.

З колись радянського підприємства хлібоприймальний комбінат перетворився на сучасне високотехнологічне господарство потужністю 220 тисяч тонн виробництва комбікорму на рік та 173 тисячі тонн зберігання зернових. І головним ініціатором, і активним учасником впровадження новітніх технічних досягнень в організацію сучасного, повністю механізованого підприємства був, звичайно, Віталій Миколайович.

Його інженерна думка не раз підказувала краще, раціональніше рішення. За його активної участі зернохосвища обладнані активною вентиляцією та системою термометрії для оперативного контролю за станом збереження зернових.

Нині сушильні потужності підприємства - 3000 тонн

зернових на добу, а працюють на підприємстві високопродуктивні сушарки виробництва Франції з технологією рекуперації повітря, тому їх обслуговування та стабільна робота – це теж завдання інженерної служби.

Як каже Віталій Миколайович: «Успіх справи – це злагоджена робота багатьох людей. Від їх професіоналізму та відповідальності залежить кінцевий результат. Кожен із наших спеціалістів – майстер своєї справи. У нас не буває легкої роботи, інженерна служба

потрібна коли щось змінюється, вдосконалюється чи не працює, тому ми завжди напихваті. Я люблю свою роботу. Вона робить виробництво кращим, комфортнішим, ефективнішим, ошаднішим. А із командою професіоналів і інженерні рішення завжди знайдуться».

«НИВА ПЕРЕЯСЛАВЩИНИ» ДОПОМАГАЄ ХЕРСОНУ

Війна пройшлася нещадним вихором Україною, руйнуючи міста і села, людське житло і підприємства, людські долі. Сьогодні більше, ніж будь-коли ми відчуваємо яким крихким є життя, але водночас розуміємо, якою міцною і нездоланною є наша єдність....

«Нива Переяславщини», як велике і соціально відповідальне підприємство, ніколи навіть не уявляла себе відособлено від землі, яка дає можливості для росту і розвитку. Проблеми медицини чи потреби освіти, прохання територіальних громад і сотні благодійних проєктів – це те, що ми робимо впродовж багатьох років заради розвитку і процвітання рідного краю.

Машини для передової й допомога у зведенні оборонних споруд, підтримка співробітників компанії, які нині на передовій, і допомога родинам загиблих земляків, донати на ЗСУ і ще сотні справ, про які ми не говоримо – це все заради і в ім'я перемоги.

Ми теж переживали нелегкі часи й розуміємо, яким дорогим нині є відчуття єдності, розуміння, що ти

не залишишся наодинці із проблемами. Тому ми були поруч, коли потрібна була допомога щойно деокупованим

села і Бучі.

Не могли залишитись осторонь від біди, яку спричинили вороги на Херсонщині, тому ми надали саме те, що людям найбільше потрібно сьогодні – м'ясні консерви та бутельовану воду. Готові підтримати земляків усіма можливими способами та будемо продовжувати це робити й надалі. Ніколи не буде переможена держава, у якій народ стоїть проти зла, як єдине ціле. Віримо у Перемогу, працюємо на Перемогу, дбаємо про земляків і один про одного», - так прокоментував надання допомоги жителям Херсонщини, власник групи компаній, «Нива Переяславщини» **Олександр Мостіпан**.

Вісім тисяч банок нашої найкращої м'ясної тушонки та півтори тисячі пляшок води компанія завезла до Херсону. Дорога геть не була легкою, але усвідомлення того, що ми веземо такі необхідні харчові продукти для земляків, які постраждали внаслідок підступного теракту з боку росії, зігрівала і надихала.

Воістину здивувало, як люди із різних куточків України злагоджено й організовано виконують велику спільну роботу із допомоги землякам. Дорогою ми зустріли тисячі таких самих машин, як наша, і

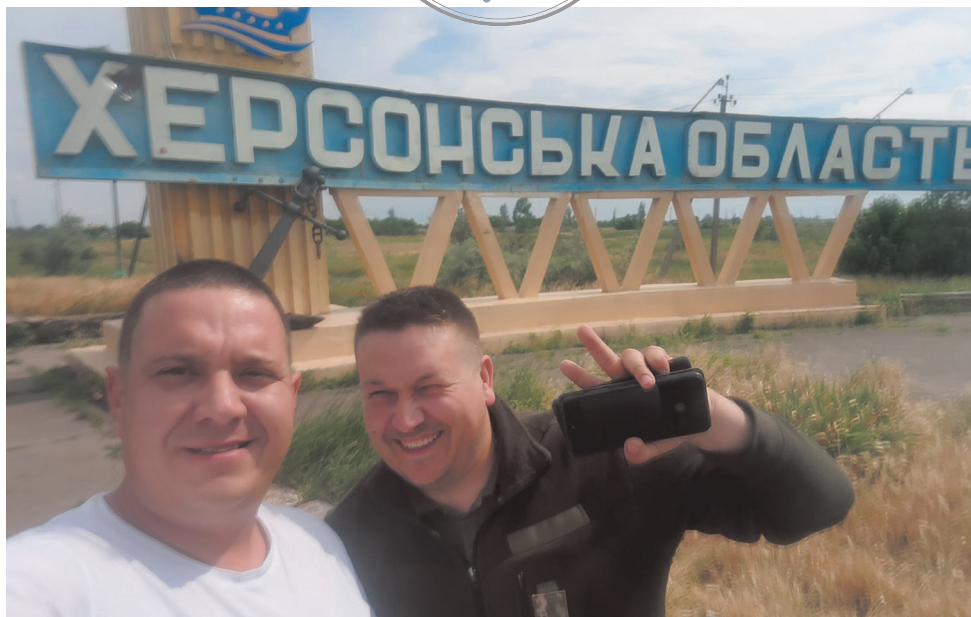
Доброта – мова, якою німі можуть говорити і яку глухі можуть чути

у всіх на лобовому склі був напис «На Херсон!».

І хоча черга до логістичного хабу була величезна, але всі розуміли для чого це роблять, усвідомлювали, якими дорогими є години й хвилини для тих, хто потребує допомоги, тому допомагали розвантажувати, ділилися бутербродами, розпитували звідки приїхали. Там ми зустріли машини із Закарпаття із їхніми мінеральними водами, буси із Чернівців із продуктами гігієни, човни та генератори із Кисва, а ще сотні машин з іноземними номерами.

Коли об'єднується світ у боротьбі зі злом, воно обов'язково буде переможене!

«Як повна комора, то й жити можна», - стверджує старовинне українське прислів'я, а до комори українці завжди ставилися із пошаною. Не даремно у вінішуваннях бажали, щоб було повно: «...і в оборі, і в коморі, і у хаті, і надворі». А комірник був шанованим чоловіком у селі, і в нього можна було розжитися усіляким крамом...

Ті часи минулися, комори давно перетворилися на сучасні склади, комірники - на завідувачів складів, та й наповнення складів нині може бути найрізноманітніше.

У вівторок, 20 червня в Україні відзначали день працівників складських приміщень, саме тому ми й вирішили поговорити про цих непомітних, але таких потрібних людей.

Нині склад уже давно перестав бути невеличкою господарською спорудою, це можуть бути величезні ангари, де не ходять, а користуються спецтехнікою.

Людей, що нині мають професію завскладу, у Групі

компаній цілих 22. Тому познайомось ближче із їхньою роботою.

Якщо ви колись намагались щось знайти у гаражі після того, як дружина там «генерально» прибрала, то ви нас добре зрозумієте... Якщо у вас немає якоїсь чіткої системи, то згодом виявиться, що знайти у своєму господарстві ви нічого не зможете. А що вже казати про величезні склади, де часом зберігаються тисячі товарів. Тому складська інфраструктура – це чітко організований механізм зі своєю структурою.

Оскільки «Нива Переяславщини» - компанія різнопланова, то і склади

НАЙВАЖЛИВІШИЙ

розподілені за напрямками. Є склади будівельних матеріалів, здебільшого вони великі й просто неба, бо не так просто зберігати щоби́нь у приміщенні. Є склади ремонтні, де найбільш витратні запчастини, є приміщення для механізмів та автоматизації виробництва, Є склади, де зберігається насіння, зернові – це елітні склади, куди завозиться після жнив відібраний посівний матеріал. Є склади для комбікормового заводу – великі приміщення, де зберігаються всілякі смаколики для поросят, бо їх їжу також підсолюють, підсолджують і здобрюють сухим молоком. У перероблювання свій, окремий, пахучий склад, де спеції, консервні банки, наліпки, картон, ящики й сотні

ще необхідних речей.

Є смачні склади із готовою продукцією. Є склади з усіляким крамом: фарбами, піпкою, бензином, С... і

вторинною сировиною.

Але є ще один особливий, головний склад.

Три роки тому на

На відстані зойку, за тисячі кілометрів світло жіночої любові доходить до коханого й огортає його куленепробивним панциром, сильнішим за найміцніші титанові пластини.

Ниточками світлої любові пов'язані друзі, що колись давно у дитинстві ділили навпіл ігри на вигоні, походи до сусіднього села і хліб із маслом... Часом буває, що і зовсім незнайомі люди готові ділитись світлом своєї любові й тоді справді від цього світла стає тепліше.

Так і ми, щомісячно мандруючи від хати до хати, ділимося світлом своєї любові, щоб зробити чиєсь життя хоч трішечки теплішим. До такої думки ми прийшли не самі, нам її підказала одна із бабусь, коли ми крайнього разу розносили продовольчі набори.

На її запитання, що цього разу у пакунку, ми розповіли, що все, як завжди, як три роки тому: олія, борошно, крупи, цукор, тушонка, каша, паштет, хліб, булочка і печиво. А вона так лукаво посміхнулася і каже: «А що цього разу любов не поклали?».

Дорогі наші улюблені дідусі та бабусі. Поспішаємо вас запевнити, що найперше, що кладемо до своїх пакуночків – то любов, а далі уже усе перелічене.

Любов – то завжди світло. Не буває любові-темряви. Втоплена роками, коли багато літ, починаючи із колиски й закінчуючи дорослим віком, мати годинами чекає звісточки від далеких від неї дітей, кожен їх день наповнений світлом її любові...

справлялася. У голодному 1945-1946 роках була змушена покинути навчання, бо навіть їсти було нічого, тоді й пішла у заготзерно вантажником, бо там давали обід і 20 кілограмів відходів у квартал. «Але завскладом були «люди – не теперішні», тому давали не відходи, а хороше зерно.. А молоти треба було – дати мірчук, то ми з сестрою у Козлів ходили, бо там родичі були й з нас

ДІЛИМОСЬ СВІТЛОМ ЛЮБОВІ!

А ще, мабуть, колись обов'язково напишемо цілу серію нарисів про свої подорожі до людей і будуть серед них щемливі історії про бабусю, яка розмовляє із котом і собакою. І це не тому, що вона надто стара, це тому, що вона боїться забути мову, а більше говорити ні з ким. Чи про іншу, яка проситься до будинку пристарілих, бо там може буде можливість із кимось словом перекинутись, бо вдома – пустка. Або іншу - про невістку, зовсім чужу дитину, яка після смерті сина не покинула, не відцуралась, а живе

душа в душу, ще й мамою називає.

Але то пізніше, нині історія про жительку села Переяславське *Любов Тимченко*. Любов Федорівна - ветеран праці, їй у жовтні буде 94 роки. Усе життя вона пропрацювала, нині ноги зовсім не слухаються. Вона дякує комбінату, що не забувають (так вона називає нашу компанію, бо знає що раніше то було заготзерно, потім - комбінат хлібопродуктів). Вона працювала на комбінаті ще у юності, пам'ятає свою роботу бухгалтером. Хоча була самоучкою, із роботою

мірчука не брали, - так ми вижили... Батько з війни не повернувся, а нас п'ятеро лишилось, найменший всього два місяці було. Тепер нас тільки двоє лишилось. Я після того ще двадцять років у Сільгосптехніці працювала, а на старості знову дякую комбінату, тепер ось пакуночки приносять...».

Отак відбувається у житті: ми принесли пакуночок, а з нами поділились історією. Нехай так буде завжди. І хай від того народжується світло любові й мандрує собі світом, роблячи його кращим.

ЕЛЕМЕНТ ЛОГІСТИКИ

ньому відбулася повна реконструкція і мова не лише про перебудову, він змінився докорінно, став автоматизованим і комп'ютеризованим. Працювати без нього не зміг би жоден підрозділ компанії. Він працює постійно, бо товари приходять коли завгодно. Всього у складі понад 6 тисяч найменувань товару. Керує ним *Сергій Анатолійович Дзеба*, загалом він уже 6 років має справу зі складськими матеріалами. У компанії немає людини, яка не знає Дзебу, а у Дзеби є все! А головне, - тут все знаходиться швидко, бо наші комп'ютерні генії склали спеціальну програму, а кожному товару присвоєно штрих-код із вказівкою її

місця на стелажі, тому робота «Ниви Переяславщини» чітко організована і все буде доставлено вчасно.

Щиро вітаємо працівників складських потужностей із їх професійним святом, зичимо, щоб на акуратних полицях

їхнього життя було достатньо щастя, здоров'я, радості, доброї долі, гарного настрою і вони ніколи не закінчувались.

Бажаємо успішної роботи, особистого добробуту а найголовніше якнайшвидшої Перемоги!

КОЕФІЦІЄНТ НАДІЙНОСТІ – ВИСОКИЙ

Нещодавно перші трактори у полі своїм гуркотом закликали весну, а вже добігає кінця період її володіння. Якихось пів місяця і поля стануть золотавими, зерно набереться сили-соку, а у полі знову хазяїнуватимуть комбайни. Отож прийшла гаряча пора для механіків та механізаторів, тому головний інженер Групи компаній «Нива Переяслащини» Олександр Онищенко жодної хвилини не стикається в кабінеті - він у майстернях...

часу і має бути готова до будь-яких обставин.

А от навесні проводимо «дефектовку» шляхом повної розборки, уже тоді ще дозамовляємо потрібні деталі. Дрібниць у цій справі не буває.

Перевіряються люфти в редукторах. Є редуктори без видимих ознак несправностей, але ми знаємо їх ресурс, тому міняємо зараз, щоб цей недолік не призвів до ще більшої шкоди. Попередити поломку значно легше, аніж її ліквідувати, тому до машини треба бути уважним.

Зернозбиральні комбайни – це техніка інтенсивного короткострокового використання і ставки на неї дуже високі. Година простою у період жнив – то втрати, тому працюємо на випередження і навіть невеликий недолік у роботі, дрібні пошкодження частин механізмів будуть виявлені

та ліквідовані. Тому і проводимо повну розборку техніки, щоб жодна несправність не залишилась непоміченою.

Маємо забезпечити високий коефіцієнт надійності техніки, бо збирання ранніх зернових – це зовсім не жнива пізніх. Тут усі у напрузі й напхвваті, тому мобільна ремонтна бригада ліквідує проблему навіть посеред ночі, щоб на ранок комбайн знову був у строю.

Хоча у «Ниви Переяслащини» є кілька тракторних бригад, головна майстерня все-таки у Новій Оржиці. Саме тут усі найзаклопотаніші голови, найтехнологічніші верстати та найзасмальцьованіші робочі руки. А ще тут ідеальний з точки зору чоловіків порядок, такий, як у домашніх гаражах, де все має своє місце і призначення. Жодній логіці таке розміщення

не піддається, але господар може знайти все. Так от у цьому робочому коловороті навіть кожна деталь підписана прізвищем комбайнера. Є тут до прикладу, деталь «Дубенський», а є вузол підписаний «П'ята». Поруч стоїть машина, яка збирає вузли на реставрацію. За тиждень-другий деталі повернуться і механіки почнуть складати машини до купи.

До початку жнив ранніх зернових ще близько місяця, тому часу механіки не гають і роблять усе, щоб під час «бою за хліб» техніка точно не підвела.

День хіміка, який Україна відзначала нещодавно, змусив нас звернутися до одного із найпотраємніших підрозділів нашого виробництва – хімічної лабораторії. Її очільниця, Лариса Віталіївна Довга, каже, що це дзеркало підприємства.

«Як вертикально інтегрована компанія, ми об'єднуємо у єдине

ціле усі виробничі процеси, тому від потрапляння сировини на підприємство і до кінцевого продукту, кожен етап і кожен виріб має бути стабільно високої якості, корисним і безпечним. Саме для дотримання цих вимог і необхідні регулярні лабораторні дослідження виробництва на всіх його етапах.

Хімічна лабораторія функціонувала ще на Переяславському ЕКХП, акціонером якого стала «Нива Переяслащини». У нинішній лабораторії від тодішньої залишилась хіба що стіна. Ми працюємо на найновішому обладнанні, в основному виробництва Швейцарії, і кількість його із появою нових виробничих потужностей і зростанням наших вимог до параметрів аналізу, тільки зростає.

Нині це сучасний, комп'ютеризований і високотехнологічний підрозділ з професійним кваліфікованим персоналом, якому під силу контроль якості всього, що ми

ХІМЛАБОРАТОРІЯ-

виробляємо. Адже якщо пробувати оцінювати якість компонентів перед їх застосуванням «на око» і керуватися особистим досвідом технолога, нехтуючи об'єктивними методами контролю, то стабільної високої якості продукту досягти не вдасться», - характеризує роботу хіміків голова правління ПрАТ «Переяславського ЕКХП», Олександр Ярошук.

Наша лабораторія – це царство точності, виваженості та сконцентрованості. Навіть побіжний погляд на всі ці колбочки, мензурки, розчини, реактиви якось дисциплінує. У невеличкому колективі всього 4 лаборанти хімічного аналізу, один – пробовідбірник і завідувач лабораторії. Навіть вночі лаборанти працюють, бо цілодобово триває виготовлення кормів на комбикормовому заводі.

На початку виробництва окремого рецепту комбикорму, лаборант мандрує, щоб взяти проби. Також кожна машина, яка заходить на підприємство із зерном чи якимись іншими інгредієнтами,

насамперед проходить лабораторію, а вже потім потрапляє на територію підприємства. З кожної машини, яка везе корми на тваринницькі комплекси також беруться проби. Результати щоденно надаються керівнику

Тому особливо боляче у дні, коли весь світ говорить про Міжнародний день захисту дітей, чути страшні повідомлення про їх загибель від рук бездушного заліза, пущеного нелюдами із російської федерації. У такі дні особливо хочеться зігріти, обняти, захистити дітей і подарувати їм подорож у країну щасливого дитинства. У цю дивовижну країну веде багато шляхів, ми обрали подорож через історію. Саме тому локацією мандрівки став Музей просто неба у Переяславі. Але до початку подорожі про самих мандрівників.

Цього разу «Нива Переяславщини» запросила у гості діточок своїх співробітників, батьки яких служать у ЗСУ.

«Наша компанія дуже молода, нам всього 25 років, Це від часу створення, але і вік працівників не набагато старший. Про нашу молодість каже і той факт, що у компанії 1150 діточок до 18 років. Це діти наших колег. Ми вважаємо їх майбутньою зміною і готові всіляко допомогти їх розвитку. Раніше це було значно простіше, тому щороку організовували відпочинок у літніх таборах на морі. Нині обставини такі, що не можемо цього зробити. Однак хоч якось розрадити дітей, ми повинні. Саме тому обрали у якості подарунка цю поїздку. Дякуємо колегам, які нині служать у ЗСУ, всіляко підтримуємо воїнів, і щасливі, що

Усе наше життя обертається навколо дітей. Заради них ми досягаємо кар'єрних висот і ростемо, бо хочемо бути гідним прикладом, заради них працюємо не покладаючи рук, бо мріємо зробити їх життя комфортним, заради них... та що там казати, ми живемо заради них. А нині заради них ми стоїмо на охороні України, щоб зробити їх майбутнє гідним...

КРІЗЬ ІСТОРІЮ В КРАЇНУ ДИТИНСТВА

можемо подарувати прекрасні години захопливого дозвілля їх дітям», - зазначає власник компанії «Нива Переяславщини» **Олександр Мостіпан**.

День і справді видався захопливим. Запрошуємо і вас помандрувати з нами разом у цю подорож.

Усе розпочалося із поїздки у «П'ятчовому» автобусі до татової роботи. Потім усі роззнайомились і поїхали до Переяслава. А тут, яких тільки див не відбувалося. Аж 13 різних музеїв, що навіть ніжки втомилися ходити. За день ми пройшли через двадцять століть.

Чи знали ви, що наші улюблені хатинки на дереві, то не дитячі забаганки, виявляється у давнину так будувалися будинки, бо за основу бралось дерево.

А ще ми побачили двори, огорожені частоколом, побували у музеї хліба і навіть пройшли квест «Від зернинки до борошна», де треба було робити улюблене селфі на фоні вітряків, побували у бондаря і дізналися, як із кількох дощечок - клепок роблять бочку. У садибі промисловця побачили дивну старовинну річ — віялку. Спробували виліпити справжні горщики

із глини у садибі гончаря. Віднайшли за описом озеро і наприкінці у патріотичній фотозоні відшукали П'ятчак, який нагородив переможців подарунками.

На щастя П'ятчак добре розуміє дитячі потреби, тож він повів нас поласувати піцою бургерами, паніні, кока-колою і заїсти все це варениками)...

А вже по обіді ми зустріли веселкову дівчинку із бульбашковим шоу, різноманітними іграми та змаганнями.

А ще ми склали прапор України із синьо-жовтого неслухняного диму. А вже потім були розваги на всякий смак. Хтось грав у волейбол, хтось ганяв м'яча, хтось годував рибок. Завершився цей незабутній день дорогою додому. Добрячий сьогодні у діточок буде сон, бо враження і розваги усім прийшлися до смаку. Спасибі, дорогі колеги, за те, що ви нас захищасте, щоб ми могли працювати...

Час, коли вічний годинник життя, вказує на дитинство — дуже короткий, ми задоволені, що змогли додати до цього часу щасливі та радісні моменти.

— ДЗЕРКАЛО ПІДПРИЄМСТВА

комбікормового заводу **Сергію Слюсареву та Олександрю Яроцуку**.

Так само ретельно аналізується м'ясна продукція: варені, напівкопчені вироби, напівфабрикати та тушонка. Буквально вся продукція аналізується раз на десять днів. А між цим

щоденно аналізуються окремі види продукції. Ми потрапили якраз на дослідження напівфабрикатів. Результати довели повну відповідність ДСТУ (колишньому ГОСТу), тобто державним стандартам якості та безпечності продукції та принципам

НАССР — ISO 14001, ISO 9001, ISO 22000. Усі дані надаються майстру із контролю якості продукції **Валентині Марченко**.

Не можна обійтись без лабораторії й в дослідженні нашого м'ясо-кісткового борошна та жиру. Тут перевірка продукції проводиться двічі на тиждень, дані надаються керівнику заводу з рендерингу **Олександрю Стеблевському**.

Зрештою найскладніші та найтриваліші аналізи проводять щодо очистки води. Беруть аналіз виробничих стоків, аналізують також відповідність води вимогам закону після очистки. Лівову долю часу вимагає дослідження активного мулу із реактора біологічної очистки води, бо саме мікроорганізми є найбільш ефективними санітарями, тому лабо-

раторія має дбати про їх щасливе і комфортне життя, щоб вони могли виконувати свою роботу — чистити воду.

У лабораторії задіяно усі компоненти сучасного обладнання - від лазерного випромінювання до персонального комп'ютера із програмним забезпеченням, але головними завжди залишаються люди, їх вміння, кваліфікація і професіоналізм.

Живи в поті чола!

Найгірше чинить той, що п'є рідко, Нале багато водночас.

Великі дози спиртного руйнують.

Якщо пити, то що? Горілка збуджує кров, туманить розум і відбирає сили. Пиво в'ялить мозок і довго бродить у тілі. Вино в невеликій кількості звеселяє серце і гріє тіло.

Спиртне до 12 години - на ганьбу. Після 20-ої - на шкоду. До 30 років краще не пити взагалі. У похилому віці з розумом можна дозволяти собі погарчик. Багато моїх ровесників кажуть, що це їм радше на хосен, ніж на шкоду. Кожен тут собі сам газда.

Якщо куриш, кинь одразу й назавжди! Це буде першою великою перемогою твоєю. За нею, побачиш, будуть інші. Бо найбільші і найрадісніші перемоги-над собою.

Камінь, що котиться, мохом не поростає

Не нарікай на нужду, нещастя і невдачі. Це твої найкращі вчителі. Я помічав, що в таборах, де було голодно і холодно, люди чулися дуже здоровими і міцними духом.

Будьте - як вода. Нема перепон - вона тече. Гребля - вона зупинилася.

Прорвалася гребля - знову потече. У круглому посуді вона кругла, у чотиригранному-чотиригранна. Тому вона й найсильніша. І дерево живе доти, доки гнеться. Будь і ти гнучким і м'яким. І тілом, і душею.

Приймай усе, що випадає тобі на долю, як хворі приймають ліки. Уздоровлення тіла - ось смисл цих ліків. Приймай смиренно все, що з тобою стається, навіть найгірше, бо смисл гірких прикростей є духовне здоров'я і цілісність життя.

Не бійся смертного часу. Це ж тільки поклик від земної юдолі. І ти завжди мусиш бути готовий віддати Богу те, що від нього одержав.

Більше крутись. Камінь, що котиться, мохом не поростає. Клопоти нас тримають на землі. Не ухиляйся від них, але й не дай їм панувати над тобою. Ніколи не бійся починати і вивчати нового діла - і оновишся сам.

Ми дивуємося, чому так легко плаває риба у товщі води...Чому так легко літає, майже не махаючи крильми, птах у повітрі...Чому такий спритний кріт у твердій землі. Тому що вони знають свій ритм -чергування сили і спокою.

Усе життя цьому треба вчитися й нам, усвідомлено вслухаючись у кожну клітинку - чого вона хоче. А найкраще це робити при ходіння пішки. Навчишся володіти своїм ритмом - і будеш, як риба у воді, як птиця в небі. І все задумане здійсниться, а життя буде легким.

Відвідуй церкву, допомагай людям, провідуй знайомих, не забувай про родичів, мандруй пішки околицями, читай щодня мудрі книги, сам записуй думки...

Я ніколи не був на курорті, жодну неділю не пролежав. Мій відпочинок - це зміна занять. Нерви відпочивають, коли трудяться руки. Тіло набирається сил, коли працює голова.

Мене питають молоді: «Діду, не набридло вам стільки жити?». «Ні, це не моя жура. Але мені однаково, чи проживу я 100 днів, чи 100 років. Я однаково проживу їх у тихій радості, вгадуючи кожної хвилини, що від мене чекає Бог. Я дивлюся на світ Його очима. Його вухами слухаю».

Тут мій скарб, тут моє серце

Будь прив'язаний до тої землі, де прийшов на світ. Де вродився, там

знадобився. Бадилина там найліпше росте, де впала насінина. Так і людина. Небесам було завгодно, щоб на цьому місці і в цей час з одної насінини батькової ти народився. Тому ти не сирота і не нікчема на цьому світі, а - обраний. Бог дав нам через свого Сина усе.

Не забував, що в тобі росте велике дерево роду. Хребет духу твого. Проникай внутрішній зором у його коріння і піднімайся з живими соками вгору і вгору... Поминай померлих і загиблих родичів і близьких, просячи для них блаженного спокою і прощення гріхів, яких вони допустилися на цьому світі. І вони допоможуть тобі звідти.

Добре, якщо маєш дяку і маєш за що мандрувати. А якщо не виходить - нічого не втрапиш. Усі світи можна в собі побачити, усі знання можна відкрити в собі. Схимник у темній печері пізнає мудрість світу. Заглядай у себе - як до криниці. З уважним спокоєм і чистими думками. І втамуєш душевну спрагу.

Добре, якщо там, де живеш, є простір. І око не чіпляється за огорожі, хліви та інше. Огорожею мають бути дерева, кущі або поперечні жердини. Вона має дихати, не замикаючи тебе. Такі оселі вибирали наші предки.

Далі буде!

Вітальна світлиця - «Перевесельце»!

У Старій Оржиці Козаченко Поліна Іванівна 3.06 відзначила 70, Музика Марія Олексіївна 20.06 - 75! У Козлові 15.06 Литвишко Галина Олексіївна святкувала 60, Барабаш Тамара Василівна 29.06 - 65, Барабаш Ганна Іванівна 8.06, а Краснопір Марія Михайлівна 21.06 -70, Бойко Микола Михайлович 8.06 -75! Бажаємо вікувати в щасті і мирі!	У Русанові відзначив 60-річчя Топіха Петро Михайлович - 13.06, 14.06 - Савченко Ганна Анатоліївна - 65! У Яблуневому Тарасенко Ната Геннадіївна 5.06 зустріла 60 років, як і Дубик Володимир Олександрович - 14.06! Ходюк Ольга Ларіонівна 4.06 відзначила 90, а Вовжинець Михайло Степанович 28.06 - 95! Миру і щастя!	У Двірківщині 22.06 Комишний Володимир Олександрович, та 25.06 Малофієнко Володимир Іванович відзначили 65, Колосвестова Надія Іванівна 13.06 - 85! Щастя вам!	У Переяславському Чорненко Олександра Антонівна 27.06 - 85! У Сомковій Долині 18.06 Чупрун Катерина Антонівна святкувала 85! Нових щасливих ювілеїв!	У Ничипорівці Лях Ганна Іванівна 6.06 відзначила 80! Щастя і миру Вам!
У Гостролуччі Петренко Василь Дмитрович 29.05 відзначив 70! У Студениках 15.06 Литвишко Галина Олексіївна відзначила 60, а Остапенко Микола Іванович - 19.06 - 65! У Супоївці Гаврилюк Раїса Володимирівна 8.06 відзначила 60! Хай здоровиться у мирі!	У Любомирівці Бойко Любов Іванівна 1.06 - 60, а Семененко Зінаїда Сафронівна 13.05 - зустріла 85! Тож многая літа вам у мирі і радості!	У Паришківці Караюз Валентина Іванівна 11.06 зустріла 60-річчя, а Гаркавенко Петро Михайлович 22.06 відзначив 85! Щастя і добробуту!	У Вознесенському Камінська Наталія Петрівна відзначала 23.06 - 60! Миру і щастя!	У Корнійвці 16.06 Гасенко Микола Дмитрович відзначив 60! Многая літа!

Керівництво та працівники Групи Компаній «Нива Переяславщини» щиро, з роси і води зичать пайовикам-ювілярам многая літа, тепла від сонця і людей! А «Перевесло» запрошує вас надсилати на електронну адресу pereveslo@ukr.net або передавати привітання через відповідальних по населених пунктах - для пайовиків безкоштовні!

Магнітні бурі у липні: 9 липня – перша сильна магнітна буря. 14-15 липня – дводенна магнітна буря. 18 липня – потужна магнітна буря. 26 липня – потужна магнітна буря. 30-31 липня – дводенна магнітна буря. Пік активності буде вранці, а триватиме до обіду.

Міжрайонний інформаційний бюлетень
Групи компаній «Нива Переславщини»
Розповсюджується на Бориспільський та Броварський райони Київської області.
Віддруковано - ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»
Наклад- 3200 примірників

08420, Україна
Київська обл., Бориспільський р-н,
с. Переяславське, вул. Привокзальна, 2
<http://niva-group.com>
Матеріали номера підготувала Г. Третяк
Редагування і верстка - М. Нанінець